

Irina Alksnis / Převzato z

<https://cz.sputniknews.com/nazory/201710106106690-amerika-koruna-spojenci-obvineni-usa-podpora-terorismus>

Myšlenka o tom, že svět prochází velikou transformací ve všech sférách - od politiky až po kulturu - se stala natolik rozšířenou, že se změnila v banalitu. Skeptikové ovšem zadávají logickou otázku: kde jsou ty revoluční zlomy a velké a kardinální změny, o nichž se hovoří už několik let, ale oni nepřicházejí a nepřicházejí?

Ve skutečnosti se svět v roce 2017 přirozeně odlišuje od světa v roce 2010, místy velmi radikálně. A to už nehovoříme například o srovnání se světem v roce 2000.

Je nepochybné, že jednou z největších událostí je, že Spojené státy Americké přišly o status jediné supervelmoci, globálního hegemonu a nejvíce politicky a vojensky vlivné země na světě. Projevy této skutečnosti jsou vidět v nejrůznějších sférách, včetně takové, jako je tradiční neschopnost — nazveme to tak — Američanů vybrat si partnery a instrumenty řešení zadaných úkolů.

Za **současného vyostření situace mezi Ankarou a Washingtonem** (formou „vízové války“) učinil turecký prezident Tayyip Erdogan velmi ostré prohlášení — obvinil Západ z podpory terorismu, včetně IS a Al-Kaidy.

Představitel syrského vojenského velení generál Ali Al-Ali také obvinil USA z dodávek zbraní teroristům, ozbrojencům IS a Frontě an Nusra. Jedná se o téměř 1500 nákladních vozů s výzbrojí a municí, které se dostaly do rukou teroristů během minulého léta. Přitom podle vyjádření syrských vojáků množství západních zbraní, které mají ozbrojenci, nenechává žádné pochyby o tom, že se jedná o úmyslné dodávky.

Podobná obvinění na adresu Spojených států zněla i dříve. **Podobná obvinění pronášel například Írán.**

Ovšem na rozdíl od dřívějška, kdy se podobná obvinění objevovala jen od zemí a sil, které se nachází v prudkém střetu s USA (Sýrie a Írán), je nynější situace odlišná v tom, že tato obvinění si dovolují říkat spojenecké země (Turecko), které jsou dokonce na USA závislé.

Na jaře minulého roku s podobným obviněním **na adresu USA vystoupil například bývalý prezident Afghánistánu Hámíd Karzají**, jenž prohlásil, že IS je instrumentem USA. A nedávno ještě jednou vyzval k „vysvětlení, jak pod americkým dozorem IS pronikl do Afghánistánu“.

Ze své podstaty to není nic, co by nebylo známo už dříve. Opora zahraniční politiky USA na „své zkurvysyny“ je již známá po mnoho desetiletí, stejně jako excesy, kdy USA ztrácejí kontrolu nad svými vlastními výtvary, které se následně obrací proti svým tvůrcům a patronům. Jako klasický příklad v tomto případě může posloužit Usáma bin Ládín, který na začátku byl kreaturou Američanů proti SSSR v afghánské válce.

Syrská válka dodala to tohoto obrazu nové barvy: **například, když organizace „umírněné opozice“ Nour al-Din al-Zenki, která získávala financování USA, uřízla hlavu 12letému klukovi.** Současně s tím je třeba přiznat, že syrská válka nic nového v dané otázce nepřinesla. Nová obvinění ze strany Syřanů z dodávek zbraní ozbrojencům jsou už také známá věc.

Na základě toho vzniká otázka: přinášejí tato veřejná obvinění a výzvy, které se poslední dobou množí, nějaké reálné změny a hrozby pro USA?

Může se zdát, že odpověď je negativní. A je možné si být prakticky jistý, že ani obvinění syrského generála, ani prudké prohlášení tureckého prezidenta nebudou mít žádný vliv na slova a tím více na činy Washingtonu. **USA nejpravděpodobněji budou silnou rétoriku na svoji adresu odbývat standardním dementováním informací ze strany amerického ministerstva zahraničních věcí.**

Z druhé strany fakt, že demonstrativně „kopat“ do světového hegemonu si dovolují už nejen „vyhnanecké“ země se „zlikvidovanou ekonomikou“, které nemají co ztratit, ale i jeho vlastní nejdůležitější spojenci i nejslabší vazalové, je k zamyšlení. Stejně jako to, že Spojené státy se tváří, že nevidí nic z toho, co se děje.

Právě teď naplno probíhá proces desakralizace USA jako nejmnocnější, veliké a úspěšné světové velmocí. Spojené státy již ztratily velkou část své morální autority. Mají ale, jak si dnes lidé myslí, reputaci síly a možnost přivést provinilce, který se rozhodl je vyzvat, k odpovědnosti.

A je to právě tato vlastnost, která se v očích celého světa dnes ztrácí. Protože když proti globální mocnosti před celým světem vystupuje nejen Írán, Rusko, Sýrie a KLDR, ale i Turecko, Filipíny a dokonce i Afghánistán, tak to nezůstává bez odpovědi. Definitivní ztráta tváře a „koruny“ supervelmocnosti se už stává jen otázkou času.

Názor autora se nemusí shodovat s názorem redakce

Sdílet